

Kära bröder & systrar,

I slutet på detta möte så kommer vi fira nattvard. Men varför gör vi då detta? Och vad har nattvarden för någon betydelse?

- Varför har kyrkan under nästan 2000år lagt en så stor vikt vid nattvarden och varför är den så viktig för oss?

Jag skulle vilja be er alla att komma inför vår text helt förutsättningslöst. Tänk dig att du **aldrig tidigare** har läst denna text.

- Och för ett ögonblick glöm bort att du lever här i Sverige idag på 2000-talet och försök tänka dig in i om du skulle vara en av Jesu lärjungar.

Släng bort dina skor, spänn på dig sandaler och häng med på en resa tillbaks i tiden.

- Tänk dig att du är en av dom 12 lärjungarna och du har från Lukas 9-19 befunnit dig på en vandring till Jerusalem för att fira påsk tillsammans med Jesus.

Du kommer dit och upptäcker hur Jesus förkastas och hånas av dom religiösa ledarna och Jesus har just profeterat om hur templet och staden ska förstöras.

- Nu så är det inte långt kvar innan Jesus ska bli utlämnad för att dö på ett kors.

Men först så ska han äta påskalammet med sina lärjungar, detta påskalamm som i själva verket pekar fram på ett annat lamm. Jesus, Guds lamm som tar bort världens synd.

- Låt oss kliva in i texten och ta del i den sista påskmåltiden och glöm inte att tänka dig in som om du vore än av dom tolv.

Vänligen gå med mig till Lukas 22:1-23 som ni hittar på sidan 815 i dom gröna biblarna.

1 Det osyrade brödets högtid, som kallas påsk, var nu nära.

2 Översteprästerna och de skriftlärda sökte efter ett sätt att röja Jesus ur vägen, men de var rädda för folket.

3 Då for Satan in i Judas, som kallades Iskariot och var en av de tolv.

4 Han gick bort och talade med översteprästerna och ledarna för tempelvakten om hur han skulle kunna utlämna Jesus åt dem.

5 De blev glada och kom överens om att ge honom pengar.

6 Han samtyckte och sökte nu efter ett lämpligt tillfälle att utlämna honom åt dem utan att folket var med.

7 Så kom den dag i det osyrade brödets högtid då påskalammet skulle slaktas.

8 Då sände Jesus i väg Petrus och Johannes och sade: "Gå och gör i ordning så att vi kan äta påskalammet."

9 De frågade honom: "Var vill du att vi gör i ordning?"

10 Han svarade dem: "När ni kommer in i staden ska ni mötas av en man som bär en vattenkruka. Följ honom till huset där han går in

11 och säg till husets ägare: Mästaren frågar dig: Var är gästrummet där jag kan äta påskalammet med mina lärjungar?"

12 Då ska han visa er en stor sal på övervåningen som är inredd. Gör i ordning där."

13 De gick och fann att det var som Jesus hade sagt dem. Och de gjorde i ordning påskalammet.

14 När stunden var inne lade han sig till bords, och apostlarna tillsammans med honom.

15 Och han sade till dem: "Jag har längtat mycket efter att äta den här påskmåltiden med er innan mitt lidande börjar.

16 För jag säger er att jag inte kommer att äta det mer förrän det får sin fullbordan i Guds rike."

17 Och han tog en bägare, tackade Gud och sade: "Ta detta och dela mellan er.

18 För jag säger er: Från denna stund ska jag inte dricka av vinstockens frukt förrän Guds rike kommer."

19 Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig."

20 På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: "Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod som blir utgjutet för er.

21 Men se, den som förråder mig har sin hand med mig på bordet.

22 Människosonen går bort som det är bestämt, men ve den människa genom vilken han blir förrådd!"

23 Då började de fråga varandra vem av dem det kunde vara som skulle göra det.

[Bön]

- I denna text om vi skulle jämför den med en film så ser vi förberedelsen på filmens höjdpunkt där vi som läsare just nu förbereds på Jesu död.

Genom texten så är det ett centralt ord som repeteras 6 gånger och översätts på tre olika sätt. Det är ordet $\pi\acute{\alpha}\sigma\chi\alpha$, som vi får vårt ord påsk ifrån.

- Det betyder att gå förbi och pekar tillbaks på den första påsken och det osyrade brödets högtid i Egypten.

Farao hade vägrat att låta Guds folk lämna Egypten och Gud hade sänt 9 plågor. Men trots detta så vägrade han att släppa Guds folk.

- Då sände Gud den sista och tionde plågan genom vilken varje förstfödd son kom att dö.

Men Guds folk blev uppmanade att offra ett lamm och stryka dess blod på dörrposterna till deras hus och när Gud i sin vrede kom så gick han förbi dessa hus.

- Under påsken så firade man just hur Gud i sin vrede hade gått förbi dom och hur han hade räddat dom ut ur Egyptens slaveri.

I vår text så översätts $\pi\acute{\alpha}\sigma\chi\alpha$ med påsk, påskalamm och påskmåltid.

- Och fokusen i vår text är hur Egyptens påsk pekar fram på en ännu större påsk då Guds verkliga lamm, Jesus skulle offra sig själv så trots vår synd och skuld om vi omvänder oss och tror att Gud i sin vrede går förbi oss.

Dagens text består av tre delar som alla pekar fram på Jesu död. Först i v. 1-6 när påsken var nära så planerar Judas att förråda och överlämna Jesus till att dö där vi ser hur det verkliga påskalammet Jesus skulle utlämnas för oss.

- I v. 7-13 så skickas två lärjungar ut för att förbereda påskalammet vilket pekar fram på hur det verkliga påskalammet Jesus förberedes och skulle utsläckas för oss.

Och sen för det tredje och sista så ser vi i v.14-23 när stunden var inne hur Jesus firar den sista påskmåltiden och den första nattvarden med sina lärjungar som pekar fram på hur Jesus det verkliga påskalammet skulle utges och utgjutas för oss.

- Låt oss för det första se på Jesus, påskalammet som skulle utlämnas för oss i v. 1-6.

Påsken var nära och folkets ledare som hade förkastat Jesus sökte ett tillfälle att röja honom ur vägen.

- Detta är fullt med ironi. Mitt under högtiden där man firade livet och räddningen så gjorde sig dom religiösa ledarna sig redo att avsluta livet på den som kommit för att ge liv.

Det fanns något som höll ledarna tillbaks: Dom var rädda för folket vad dom skulle göra om dom upptäckte att dom gjorde sig av med Jesus.

- Då får dom plötsligt undsättning från oväntat håll då Satan for in i Judas en av dom tolv.

Kommer ni ihåg Jesus frestelse i Lukas 4:13 efter att Jesus hade frestats av Satan så står det:

- När djävulen hade frestat honom på alla sätt, lämnade han honom för en tid. Och här och nu så är han tillbaks för att attackera Jesus genom hans lärjunge.

Dom religiösa ledarna har äntligen fått vad dom vill och Judas går till uppfyllelse av Skriften med på att förråda Jesus för silver pengar.

- Inte bara det till uppfyllse av Jesu egen profetia i Lukas 9:44 innan han började sin vandring till Jerusalem så sa Jesus att han skulle utlämnas i människors händer och här och nu ingår Judas ett avtal för att göra detta.

Tänk om du vore i Judas situation. Vi befinner oss i ett andligt krig där djävulen enl. 1 Pet 5:8 går runt som ett rytande lejon och söker efter vem han ska sluka.

- Därför är det viktigt att vi är andligt nyktra och vakna så att vi kan göra motstånd mot honom, orubbliga i tron.

I slutet på vår text vid påskmåltiden så används ordet utlämna 2 ggr till där det översätts med att förråda.

- Judas letar nu efter ett lämpligt tillfälle att förråda och utlämna Jesus. Vad kan vi då dra för någon lärdom av detta?

Denna den mest svekfulla och onda handling den var för vårt goda. Trots Judas onda, giriga och själviska avsikter så ägde detta rum för vårt goda.

- Och det var pga. våra onda handlingar, tankar och ord som Jesus skulle bli utlämnad.

Paulus säger i Rom 4:25 där samma ord används hur Jesus utlämnades för våra synders skull.

- Han, Guds perfekta lamm blev utlämnad för oss pga. dina och mina synder för att rädda oss från Guds vrede till en underbar evighet med Gud.

När vi firar nattvard så påminns vi om just detta hur Jesus utlämnades pga. våra överträdelse och synder. Vi dom orättfärdiga förtjänade att

hänga där på korset, men han den rättfärdige utlämnades och uppväcktes för vår rättfärdighets skull.

- Den onda sammansvärvingen har just börjat och Judas väntar nu på ett tillfälle att utlämna Jesus.

I nästa del i v.7-13 så ser vi hur två av Jesu lärjungar närmare bestämt Petrus & Johannes fick i uppdrag att förbereda påskalammet som pekar fram på hur Jesus det verkliga påskalammet skulle förberedas och offras för oss

- Här så kom den dag i det osyrade brödets högtid då påskalammet skulle slaktas och Jesus skickar iväg Petrus och Johannes för att gå och förbereda påskmåltiden och påskalammet.

Vad dom då inte förstod var att dom förberedde för självaste påskalammet själv, Guds lamm, Jesus som nästa dag skulle frambära sig själv som ett perfekt offer.

- Allt sker i hemlighet då Jesus vet att dom religiösa ledarna är ute efter honom och att Judas ska förråda honom, men allt måste ske i rätt tid.

Jesus instruerade dom när dom kommer in i staden hur dom ska mötas av en man som bär en vattenkruka.

- Detta var en mycket ovanlig syn då det var kvinnorna som brukade gå och hämta vatten. Så det var tydligt för Petrus & Johannes vem det var dom skulle följa.

Dom fann att det var som Jesus sa och följer efter mannen till rummet som är redo för dom och nu förbereder dom för måltiden och påskalammet.

- Detta innebar att dom fick ta med sig ett lamm in i templet och offra det för att sedan få med sig köttet till påskmåltiden.

Så man utsläckte livet på ett lamm för att komma ihåg hur Gud genom lammens blod skonade Israels förstfödda och räddade folket ut ur slaveri i Egypten.

- Detta pekar fram på hur vi i nattvarden kommer ihåg hur Gud inte skonade sin förstfödde Son utan utläckte hans liv för att rädda dom många från Satan och syndens slaveri.

Jesus Guds lamms liv skulle likt när Petrus och Johannes bar fram ett offerlamm utsläckas för att ta bort världens synd och rädda oss från Satans makt till Gud.

- Detta leder fram till den tredje sista delen av denna text i v.14-20 som är själva fokuset på hela händelseförloppet, påskmåltiden som pekar fram på hur Jesus skulle utges och utgutas för oss.

Än en gång tänk dig just nu att du är en av Jesu lärjungar. När stunden är inne ligger du till bords tillsammans med Jesus.

- Och han har längtat efter att äta påskmåltiden med dig innan hans lidande.

Detta lidande som han tidigare i Lukasevangeliet profeterat skulle drabba honom, hur han, **Människosonen måste lida mycket och förkastas av de äldste och översteprästerna och de skriftlärdna. Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas** (Luk 9:22, jmf. 17:25).

- Så detta var hans sista måltid innan hans lidande och han säger iv.16 att han inte ska få äta det förrän det får sin fullbordan i Guds rike.

När judarna firade påsk så blickade dom också framåt på deras slutliga räddning.

- Och i denna sista påskmåltid så pekar Jesus fram på en annan måltid, närmare bestämt lammets bröllopsmåltid.

Jesu dog som det perfekta felfria påskalammet (1 Kor 5:7) som den slutgiltiga betalningen för våra synder, men det är först då han kommer åter som vi fullt ut får ta emot den fulla räddningen och då kommer vi få ligga till bords med honom, Guds lamm.

- Även när vi tar nattvarden så får vi blicka fram på denna dag som vi senare kommer att sjunga: Detta bröd, detta vin påminner oss att du oss bär till det bröllop du har berett.

Vad är det då som händer vi själva måltiden? Här i Lukasevangeliet så nämns att Jesus tog bägaren två gånger. Va, finns det ett fel här? När Jesus annars talar om nattvarden så nämns bara en bägare.

- Varför två här? Lugn, lugn, Lukas har inte gjort fel. Vi kan lite på Guds ord. Under den judiska påskmåltiden så ingick att man i sina ritualer drack från bägare 4 ggr.

Lukas nämner två av dessa bägare. Till skillnad från det normala under påskmåltiden så använde man här samma bägare vilket indikerar gemenskap.

- Efter att Jesus delat ut den första bägaren så säger han i v. 18 att han inte ska dricka av vinstockens frukt förrän Guds rike kommer.

Däremot så skulle han snart dricka av vredens bägare, den kalk som inte kunde gå förbi honom (Luk 22:42).

- När vi vid nattvarden dricker vin från bägaren så påminns vi inte bara om hur Jesu blod utgöts för oss till syndernas förlåtelse.

Utan vi påminns också om hur Jesus drack vredensbägaren och med sitt blod tillfredsställde Guds vrede i vårt ställe så att vi nu istället kan dricka välsignelsens bägare.

- Vad kan vi då lära oss här om nattvarden? Dels det vi har sett hur vi i den blickar både tillbaks på Guds räddning från Egypten och också fram till hans slutgiltiga räddning.

Men också i nuet på vad Jesus har gjort för oss. Där framför lärjungarna i v.19 tog Jesus ett bröd tackade Gud bröt det, gav åt dom och sa:

- "Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig."

När Jesus bröt brödet så är det som ett eko från den välkända profetian i Jes 53 som vi tidigare läste hur Jesus blev genomborrad och ordagrant krossad för vår skull.

- Frasen: "Detta är min kropp" är ett av dom uttryck i Bibeln som skapat mer debatter än något annat.

T.ex. så hävdar många här att brödet och vinet bokstavligen förvandlas till Jesu kropp, den så kallade transsubstantiationsläran.

- Andra lär att Jesu fysiska kropp och blod är fysiskt närvarande i, med och under brödet och vinet, vad som kallas konsubstantiationsläran eller realpresens.

Båda dessa tolkningar bygger på att man tar texten ordagrant. Och då kan man fråga sig om inte detta är det mest naturliga sätt att tolka texten på?

- Nej och åter nej, absolut inte. Varför kan jag vara så säker på detta?

Jesus satt där ju fysiskt mitt ibland dem. Han hade ännu inte dött. Hur skulle detta kunna tolkas bokstavligen?

- Det vore nästintill omöjligt för lärjungarna att se det som om brödet bokstavligen skulle vara Jesus kropp eller att Jesu kropp bokstavligen skulle vara närvarande i brödet.

Om någon skulle hävdade att det var så så skulle lärjungarna ha blivit förvånade. Han satt ju där mitt framför dom.

- Hur kan vi då vara så säkra på att vi inte ska ta denna fras bokstavligt? En av dom mest grundläggande grejerna när man tolkar en text är att kolla i dess kontext.

Vad står det i verserna innan och efter, i kapitlet och kapitlena innan och efter detta och vad står det i hela boken?

- Gör vi detta och tittar på nästa vers så säger Jesus: "Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod"

Här så håller han fram en bägare och säger att den är det nya förbundet.

- Är bägaren det nya förbundet? Absolut inte. Här så är det helt solklart och utan tvivel att Jesus talar symboliskt hur bägaren representerar och är en symbol för det nya förbundet i hans blod.

Om Jesus här uttryckligen talar symboliskt så måste han också göra så i versen innan.

- Vi behöver inte följa en tradition för att människor har sagt eller gjort något innan. Kära vänner vi måste följa vad Bibeln lär.

En annan sak som talar för att vi inte ska tolka frasen **detta är min kropp bokstavligt** är den judiska kontexten där man ofta använde någonting för att representera eller symbolisera något annat.

- Vi ser t.ex. i Johannesevangeliet i Jesu "jag är" uttalanden hur han talar symboliskt.

Ta t.ex. när han säger: "Jag är dörren" (Joh 10:7). Vem skulle då börja leta efter gångjärn på Jesus och tro att han är en fysisk dörr. Det blir helt absurt.

- Eller när Paulus i 1 Kor 10:3 säger att Kristus var klippan som följde dom. Vem skulle då hävda att Kristus är en fysik klippa. Absolut ingen.

Så den tydliga, enkla och solklara betydelsen här i Luk 22:19 när Jesus säger: "Detta är min kropp" är att brödet representerar, alltså att det symboliserar hans kropp.

- När vi i nattvarden tar emot brödet så påminns vi om hur Jesus blev utgiven för oss, att han blev offrad i vårt ställe och genomled den död vi förtjänade att dö så att vi skulle bli förlåtna.

Att han blev straffad då han som vi tidigare sjöng: "tog vår plats, vreden bar, vi står förlåtna vid hans kors."

Phillip Ryken berättade vid ett tillfälle för att illustrera hur Jesus tog vår plats om en bonde inte långt efter slutet på det amerikanska inbördeskriget som satt nedböjd vid en soldats grav.

- En nyfiken förbipasserande frågade om det var hans sons grav? Mannen svarade nej.

Jag är en fattig bonde med fru och sju små barn som blev kommenderad att tjänstegöra i Nordstatsarmen trots dom svårigheter det skulle orsaka min familj.

- Men den morgon då jag skulle tvingats gå kom den man som nu ligger i denna grav, min grannes äldste son över och erbjöd sig att ta min plats.

När bonden gick bort kunde den förbipasserande se orden som mannen just ristat in på gravstenen: "Han dog för mig."

- Och detta kära broder och syster är vittnesbördet för dig och mig. "Han dog för mig." Jesus dog för oss när han tog vår plats.

Varje gång vi tar emot brödet vid nattvarden så säger vi: "Han dog för mig." Han blev bruten för mig.

- Precis som Israels folk vid påskmåltiden kom ihåg Guds räddning ut ur Egypten, så när vi tar brödet och vinet så är vi här befallda att göra detta för att minnas Jesus och vad han har gjort för oss.

Varje gång detta sker så kommer vi håg vad Jesus har gjort för oss. Vilken underbar symbolik.

- Paulus säger i 1 Kor 11:26 **så ofta ni äter detta bröd och dricker av denna bägare, förkunnar ni Herrens död till dess han kommer.**

Varje gång brödet och vinet tas fram så pekar det på Jesu död och evangeliet predikas visuellt för våra ögon.

På samma sätt i v.20 tog han bägaren efter måltiden och sade: "Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod som blir utgjutet för er."

- Låt oss för ett ögonblick stanna upp du är en av dom tolv. Vad är det du hör?

Du har blivit fostrad att läsa och memorera GT och vad är det du nu hör? Något som Guds folk i över 500år hade väntat på.

- Denna bägare är vadå: **"det nya förbundet"** genom mitt blod som blir utgjutet för er.

Gud hade i 2 Mos 24 bekräftat sitt förbund med blod. Men vad då: Nya förbundet.

- Vad menas med detta? Tidigare så har vi nämnt en viktig princip när man tolkar Bibeln som är kontext. Här så har vi en annan och det är att gå till det ställe där något för första gången nämns i Bibeln.

Och i detta fall så är det i Jer 31:31-34 med profetian om det nya förbundet som citeras 2 ggr i Hebreerbrevet.

- Gud hade lovat att han skulle sluta ett nytt förbund med sitt folk. I slutet på denna profetia så står det i Jer 31:33-34:

Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. Då skall de inte mer

behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: "Lär känna HERREN!" Ty alla skall känna mig från den minste bland dem till den störste, säger HERREN. Ty jag skall förlåta deras missgärningar och deras synder skall jag inte mer komma ihåg.

- Detta hade folket väntat och väntat och väntat på i över 500år och där mitt framför deras ögon och öron så gick det i uppfyllelse.

Tänk dig att du ligger där till bords och du viskar till en av dom andra lärjungarna. Hörde du vad jag hörde. Det nya förbundet.

- O vad dom hade väntat och väntat. Tänk dig ett barn som när dess födelsedag eller Julafton närmar sig är helt exalterad.

Dom hade väntat ännu mer men inget hade hänt. Dom såg sina synder, sitt och folkets nederlag och här och nu var deras väntan över.

- Det nya förbundet var nu här där lagen skulle skrivas i deras hjärtan och som Hesekiel profeterade (Hes 36:26) att dom skulle få ett nytt hjärta.

Där Gud ska vara deras Gud och dom hans folk. Då hela Guds folk ska känna Herren.

- Och han ska förlåta deras missgärningar och deras synder ska han inte mer komma ihåg.

Detta var början på hur allt detta skulle uppfyllas när Jesus instiftade det nya förbundet. Tänk att få vara med där då detta hände. Under det gamla förbundet så hade synderna enl. Rom 3:25 lämnats ostraffade.

- Men här genom Jesu blod så tillfredsställde Jesus Gud Faderns vrede för alla som omvänder sig och tror.

Hans blod utgöts till förlåtelse & räddning. När vi tar bägaren eller koppen så påminns vi just om hur Jesu blod utgöts för oss till syndernas förlåtelse och hur vi nu har fått ett nytt hjärta, liv genom Anden och är del av det nya förbundet.

- Borde inte detta leda till att vi brister ut i glädjefylld tillbedjan.

Var inte så svensk och tråkig. Borde vi inte hoppa av glädje, borde vi inte jubla.

- Vi var Guds fiender, på väg mot domen för evigt till helvetet. Vi förtjänar Guds vrede, men Jesus drack vredens bägare för oss så att vi nu kan dricka välsignelsens bägare.

Vilken oerhörd kärlek, att han den syndfrie klev in i syndares ställe, att Gud själv blev människa, att Himmelens och jordens skapare kom ner till denna jord för att dö för syndare som oss, vi som var hans fiender.

- Vi har blivit räddade, vi har blivit befriade från helvetet, straffet och tillhör nu Gud.

Vi är förlåtna, vi har fått ett nytt hjärta och ett nytt liv. Vad väntar vi på, låta oss jubla och glädja oss över vad han har gjort för oss.

[Bön]